

FRA SPREEWALD AGURKEN TIL McDONALD'S

I sensommeren 2011 var 9.a og 9.b, fra Marielyst Skole, på lejr tur til Berlin. Her besøgte de deres venskabsby/ -område, Charlottenburg-Wilmersdorf, og fik et større indblik i Berlins kultur. I 28 år var Øst- og Vestberlin adskilt af en 155 km lang mur. Det kommunistiske styre i øst gjorde, at borgerne ingen kontakt havde med den vestlige verden; som var de lukket inde i en boks, hvor tiden var sat på pause. Hvilke spor har fortiden efterladt i nutidens Berlin?

Af Simone Kimer Fogtmann og Louise Roesen Abildgaard

På den skelsættende novemberdag, i 1989, forsvandt en mur, som ikke bare var mellem mennesker, men mellem kulturer. Det var ikke bare familier, der blev genforenet. Det var øst og vest, kommunisme og liberalisme. Som var de dyr i Zoologische Garten, blev Øst- og Vestberlin nu betragtet af hinanden. Med undren og nysgerrighed så de på den både fremmede og nærværende kultur. Selvom de havde boet side om side, var deres to verdener vidt forskellige. Spreewald agurker, aflytning og et enkelt parti på den ene side. McDonald's, import og frihed på den anden.

Når man går rundt i Berlin, virker Den Kolde Krig meget fjern, men går man blot én generation tilbage, ser det helt anderledes ud. Størstedelen af Berlins unge er født ind i et samlet land, mens deres forældre kan have levet i det kommunistiske og regelbesatte DDR. De unge har aldrig selv oplevet andet end McDonald's og Nike. Forestil dig forskellen på en far, som er opvokset i Østtyskland, og en søns skolefoto: Det ene er med kæmmet hår,

skjorte og seler, mens det andet er med Lewisbukser og hanekam.

I dag kan man ikke mærke forskel på befolkningen. Atmosfæren og stemningen viser ingen tegn på, at det nogensinde har været anderledes. Folk har travlt med deres forskellige gøremål, og genlyden af høje hæle på fliserne fortsætter i en uendelighed. Man ser dem kun i et øjeblik, før de har mast sig igennem ens synsfelt med indkøbsposer, jakkesæt og et virvar af forskellige personligheder. Menneskestrømmen formindskes først længe efter mørkets frembrud, og selv langt ude på natten brydes gadelygternes skær af flygtige skygger. Hvor i denne evigt vågne storby stikker fortiden sit, ellers glemte, ansigt frem?

Bilerne suser forbi under dig på Bernauer Straße. Du står i et højt tårn, hvor du kan se ud over næsten hele Berlin. Overalt omkring dig er der tegn på Murens forhenværende tilstedeværelse. Til din venstre side er der en lang række rustrøde metalsøjler, som symboliserer hvor Muren

før løb, og lige foran dig er der desuden en del af den originale mur med vagttårn og det hele. Denne slags mindesmærker findes overalt i byen, og gør det klart, at fortiden ikke er glemt. Den er bare trængt i baggrunden.

Selvom det var vesten og liberalismen, der overtog Østtyskland efter Murens fald, har øst alligevel efterladt andre spor end bare murstykker.

Lyset fra Der Ampelmann, Berlins tykke, bowlerklædte lyskrydsmand, sender grønne stråler ud over en utålmodig menneskemængde. Herfra lyste den også, da det var Østberlin. Manden skifter til rød, og bilyden bliver langsommere. Den røde mand har sine arme bestemt strakt ud og symboliserer klart, at man skal stoppe. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at de tyske lyskrydsmand gestikulerer meget kraftigere end de europæiske, hvilket kan vise, at de har tilhørt DDR's regelsamfund. Så selvom fortiden er trængt i baggrunden, har den stadig sat sit præg på nutiden.

